

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ

Ευρώπη του αντιφασισμού και της ειρήνης

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΤΡΙΓΑΖΗ*

» **Αποτελεί κοινή** πεποίθηση ότι η σημερινή Ε.Ε. απέχει πολύ από τα οράματα των πρωτεργατών της Ευρωπαϊκής Ιδέας, αφού έχουν πλήρως επικρατήσει οι νεοφιλελεύθερες επιλογές στις οικονομικές και πολιτικές δομές της, με οδυνηρά αποτελέσματα στη ζωή των ευρωπαϊκών λαών και πολιτών.

Σήμερα, η πανθομολογούμενη πολυδιάστατη κρίση στην Ευρώπη δεν αφήνει καμιά κοινωνία ανεπηρέαστη, τροφοδοτώντας αποκρουστικά φαινόμενα και απειλές για τη δημοκρατία. Εβδομήντα χρόνια μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σε πολλές χώρες σημειώνουν εκλογική άνοδο νεοφασιστικά πολιτικά μορφώματα, με την Ελλάδα να μην αποτελεί εξαίρεση, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια.

Ας θυμηθούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ιδέα είναι από τη σύλληψή της ιδέα αντιρατσιστική και αντιεθνικιστική. Γιατί τι άλλο μπορεί να είναι μια Ευρώπη χωρίς σύνορα και χωρίς δυνάστες, ήπειρος ειρήνης και αλληλεγγύης, όπως την οραματίστηκαν, πριν 200 χρόνια, οι σοσιαλιστές **Σεν Σιμόν** και **Βικτόρ Ουγκό**, αλλά και ο δικός μας φωτισμένος αστός πολιτικός **Ιωάννης Καποδίστριας**;

Τι άλλο από μια Ευρώπη του αντιφασισμού οραματιζόταν ο Ιταλός αντιφασίστας **Αλτιέρο Σπινέλι**, μέλος του παράνομου Κ.Κ., όταν συνέταξε το μανιφέστο του «**Για μια ελεύθερη και ενωμένη Ευρώπη**», όντας δεσμώτης του καθεστώτος Μουσολίνι στο νησί Βεντοτένε;

Όταν ιδρύθηκε η ΕΟΚ, το 1957, με τη Συνθήκη της Ρώμης, δεν είχε ανάμεσα στους στόχους της την καταπολέμηση της ξενοφοβίας,

του ρατσισμού και του νεοναζισμού. Πολύ αργότερα, το 1997, με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, και μόνο ύστερα από συντονισμένη κινητοποίηση, συμπεριλήφθηκε σχετικό άρθρο, ειδικότερα το άρθρο 13, που προβλέπει:

«*Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωκοινοβούλιο, μπορεί να αναλάβει δράση για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού*».

Τιμώντας την 70ή επέτειο της Αντιφασιστικής Νίκης των λαών στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έχουμε πολλούς λόγους να ανησυχούμε και να εμμένουμε στη διεκδίκηση μιας άλλης Ευρώπης, ανοιχτής σε ένα σοσιαλιστικό μέλλον με δημοκρατία και ελευθερία.

Αρνούμαστε επιλογές που διαιρούν την Ευρώπη, όπως η επέκταση του ΝΑΤΟ μέχρι τα σύνορα της Ρωσίας. Λέμε ότι ευρωπαϊκή ασφάλεια δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη Ρωσία και πολύ περισσότερο εναντίον της. Θυμόμαστε πιο έντονα φέτος ότι «**φασισμός σημαίνει πόλεμος**».

Στη χώρα μας η 70ή επέτειος της αντιφασιστικής νίκης αποτελεί ημέρα μνήμης αλλά και κινητοποίησης. Θα έπρεπε η ημέρα αυτή να είχε οριστεί Πανελλαδική Ημέρα Δράσης κατά του Φασισμού και του πολέμου, με πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ, όπως είχε προτείνει προ τριμήνου το Τμήμα Διεθνών Σχέσεων και Θεμάτων Ειρήνης. Αναλογικά με τον πληθυσμό της, η Ελλάδα ήταν μεταξύ των πρώτων χωρών της Ευρώπης σε θυσίες, στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ το ελληνικό κίνημα εθνικής αντίστασης υπήρξε από τα μαζικότερα και ηρωικότερα στην ήπειρό μας. Δεκάδες πόλεις και χωριά της Ελλάδας συγκαταλέγονται ανάμεσα στα ολοκαυτώματα

της χιτλεροφασιστικής επιδρομής. Ολόκληρο τον μήνα Μάιο, θα έλεγα και όλο το 2015, μπορούμε να οργανώσουμε εκδηλώσεις για τη μεγάλη αυτή επέτειο, συνδέοντας τις εκδηλώσεις αυτές και με άλλες σημαντικές επετείους για τον κόσμο, όπως τα 70 χρόνια από τα πυρηνικά ολοκαυτώματα της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι και τα 70 χρόνια του ΟΗΕ, του οποίου η ίδρυση υπήρξε το επιστέγασμα της αντιφασιστικής νίκης, και στη συνέχεια, της Δίκης της Νυρεμβέργης.

Όσο για την Ευρώπη, ποτέ δεν ήταν πιο αναγκαίοι οι συντονισμένοι αγώνες των λαών για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της ξενοφοβίας, του ρατσισμού και του ανερχόμενου νεοναζισμού. Πάνω από όλα όμως, απαιτείται ριζική αλλαγή στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα, αυτό που το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς χαρακτηρίζει «Επανάδρυση της Ευρώπης». Διότι **δεν μπορεί να αντισταθεί** αποτελεσματικά στον πολυπρόσωπο σύγχρονο φασισμό μια Ευρώπη των ανισοτήτων και της κοινωνικής αδικίας. Δεν μπορεί μια Ευρώπη, όπου κυριαρχούν πολιτικές ακραίες λιτότητας, οι οποίες αφήνουν πίσω τους κοινωνικά ερείπια. Δεν μπορεί μια Ευρώπη που κλείνει τα μάτια μπροστά στον ρόλο των νεοφασιστών στην τραγωδία της Ουκρανίας.

Τέλος, μια και το απαιτεί η δραματική επικαιρότητα, δεν μπορεί να αντισταθεί στον φασισμό μια Ευρώπη που ανέχεται τραγωδίες όπως η Παλαιστινιακή και Κυπριακή, καθώς και τη μετατροπή της Μεσογείου σε υγρό τάφο για χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες. Μια άλλη Ευρώπη είναι αναγκαία και εφικτή.

* Ο Πάνος Τριγάζης είναι συντονιστής του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων και Θεμάτων Ειρήνης του ΣΥΡΙΖΑ